

ת"פ 38212/12/12 - מדינת ישראל נגד ח ש

בית משפט השלום בעכו

14 יולי 2014

ת"פ 38212-12-12 מדינת ישראל נ' ש (עציר)
ת"פ 1165-07-13 מדינת ישראל נ' ש (עציר)

בפני כב' השופט זיאד סאלח
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ח ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד הגב' אתי כרייף

הנאשם - הובא

הסנגור - עו"ד עבד פאהום, ס.ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בארבעה תיקים פלייליים, אשר רובם ככולם, עניינם של אלימות בתוך המשפחה.

חיוו המשותפים של הנאשם יחד עם בת זוגתו, המתלוננת, הינם קצרים, כשנתיים בלבד, אך הם מלאים מעשי אלימות מצד הנאשם כלפי המתלוננת.

אין זו פעם ראשונה שהנאשם מובא לדין, כי אם עוד בשנת 2012 הובא לדין בגין תקיפת אשתו ואיומים עליה ובגין אותו מקרה הוטל עליו מאסר על תנאי בן 10 חודשים.

אותו מאסר על תנאי לא הרתיע את הנאשם, כאשר לאחר מכן ביצע ארבעה אירועים נפרדים של אלימות כלפי בת זוגתו, כאשר האחרון בהם היה ביום 19/6/14, עת הגיעה לביתה אשר בעכו, בניגוד לצו ביהמ"ש שהוא אסר עליו זאת, פתח את הדלת בעל כורחה של אשתו ושם גרר בשערותיה זורק מכשיר נייד אשר ברשותה, וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות לא קלות.

עמוד 1

מעשיו המתמשכים של הנאשם כלפי בת זוגתו יש בהם כדי לחייב ענישה מרתיעה ולא הייתי מהסס לשלוח אותו למס' שנות מאסר אילולא עמדת המתלוננת עצמה.

המתלוננת ליוותה את הנאשם כמעט בכל ההליכים המשפטיים נגדו לרבות הליכי מעצר, וכאשר בישיבה קודמת היא מסרה שהיא מבקשת להקל עמו וכי שלום הבית שלה ושלו עדיין עומדים על הפרק.

בעניינינו יש מקום לתת משקל לא מבוטל לעמדת המתלוננת ולערך ששמו שלום בית.

אומנם אין להוציא מכלל אפשרות שבעניינינו מדובר בתסמונת האישה מוכה, אך הדבר אינו בבחינת ודאי הואיל ומדובר בבני זוג מהעדה החרדית ושלום הבית גם במגזר זה הינו כמעט ערך עליון.

כמובן, יש להחזיר לנאשם כגמולו בגין מעשיו, וכן יש להטיל עליו מאסר על תנאי מרתיע על מנת שיחשוב אלף פעמים לא לחזור ולבצע אותן עבירות ובאם הוא סבור כי חיי נישואיו עם המתלוננת באו על קיצם, עליו לעשות זאת בדרך ארץ, היינו בדרך של גירושין ולא בדרך של אלימות, כפי שנעשה עד כה..

כיוון שמדובר באירועם נפרדים, יש לקבוע מתחם ענישה הולם בגין כל אירוע ואירוע, כאשר שלושת האירועים הקודמים שלא פורטו לפני כן במסגרת גזר דין זה, שעניינם בעיקר הוא תקיפת בת זוג וגם גרימת היזק לרכוש במזיד וגם איומים, יש לקבוע מתחם ענישה של מאסר בפועל של חודשיים עד 6 חודשים.

בגין האירוע האחרון יש לקבוע מתחם ענישה הולם שנע בין 10 חודשים ועד 20 חודש.

יחד עם זאת, הנני סבור, גם לאור כך שמדובר בבני זוג ולמעשה מדובר בשרשרת אחת של אירועים, יש לגזור את דינו של הנאשם באופן כולל ולא בגין אירוע ואירוע.

לפיכך, הנני גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, זאת החל מיום מעצרו, שהוא יום 19/6/14.

- הנני מנכה מתקופת המאסר הנ"ל, תקופת מעצר שהיתה לנאשם מיום 22/10/13 ועד ליום 23/12/13.

- הנני מפעיל מאסר על תנאי בן 10 חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת ת.פ. 52777-09-12, כאשר 6 חודשים ממאסר זה ירוצו במצטבר למאסר שהטלתי כדלעיל, ואילו 4 חודשים ירוצו בחופף.

הטעם לחפיפה הוא לקיחת אחריות של הנאשם בכל התיקים, למרות ריבויים, ובכך חסך גם מזמנו של ביהמ"ש וגם עוגמת נפש נוספת מהמתלוננת עצמה.

- כן מטיל עליו מאסר על תנאי לתקופה של 14 חודש למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה בה הורשע במסגרת זו, שהינה מסוג פשע ויורשע עליה בדין.

- כן מטיל עליו מאסר על תנאי נוסף לתקופה 4 חודש למשך 3 שנים מיום השחרור מהכלא, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת כל עבירת אלמ"ב מסוג עוון, עיברת גרימת היזק לרכוש במזיד וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית, ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תסרוק מוצגים שהוגשו במסגרת ישיבת היום.

**ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז
תשע"ד, 14/07/2014 במעמד
הנוכחים.
זיאד סאלח, שופט**